

ственна-та си полза; а не да стори благодареніе и това не е даръ, но премѣнителница (полица). Струвай всегда добро и не го обнародвай. Старайся да не ся изявлява благодареніе-то ти; иначе твоя-га гордость тя побуждава да благодарствувашъ. Не треба да обявлявашъ, развѣ онова що получаваешъ. Не ся хвастай никогда за онова добро що си сторилъ. Когда ся обявлява благодареніе-то загубява цѣна-та си. Треба да смотравашъ благодареніе-то като една отъ твои-те тайны, Кой-то иска да му ся враща благодареніе-то, треба да го заборава.

За свобода-та и рашкостъ-та.

Вси-те злочастни нека да взематъ отъ кесія-та ти; отбѣгнувай обаче безмѣрность-та коя-то ся называва Раскошность. Треба да знаешъ да ограничавашъ свобода-та си. Задержавай вынагы за да благодарствувашъ и други-те. Не дай все на одного чловѣка, нито да му давашъ по вече отъ потреба-та. Щедръ чловѣкъ е оный, кой-то знае да ограничава потребны-те. Нечувственъ же е кой-то подарува безмѣрно.

За вѣрованіе и легковѣріе.

Да ся повѣрива чловѣкъ другимъ е големо веселіе. И знакъ на чисто и благо сердце. Бойся обаче отъ слѣдствія-та на легковѣріе-то; словѣсть-та треба всегда да управлява легковѣріе-то ти.